

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

žalobce: **B. V.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ladislavem Koženým
sídlem Sladkovského 13, Kolín

proti
žalovanému: **Vrchní státní zastupitelství v Praze**
nám. Hrdinů 1300/11, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 8. 2022, č. j. SIN 215/2022-8 a č. j. SIN 216/2022-8, a na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátu JUDr. Ladislavu Koženému se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 4 114 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 31. 8. 2022, doručenou soudu dne 12. 9. 2022, domáhal zrušení rozhodnutí Vrchního státního zastupitelství v Praze (dále též „VSZ“) ze dne 24. 8. 2022, č. j. SIN 215/2022-8 a č. j. SIN 216/2022-8 (dále jen napadená rozhodnutí“) a ze dne 9. 8. 2022, č. j. SIN 212/2022-11 [ohledně tohoto rozhodnutí soud usnesením ze dne 18. 10. 2022, č. j. 43 A 71/2022-12 (dále jen „usnesení z 18. 10. 2022“) žalobu pro překážku litispendence pravomocně částečně odmítl]. Napadenými rozhodnutími VSZ zamítlo žalobcovu odvolání a potvrdilo rozhodnutí Krajského státního zastupitelství v Praze (dále jen „KSZ“) ze dne 9. 8. 2022, č. j. SIN 35/2022-10 a SIN 39/2022-4 (dále jen „prvostupňová rozhodnutí“), které – v prvním případě částečně – odmítlo žalobcovy žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „informační zákon“). Žalobce se domáhal toho, aby soud žalovanému uložil povinnost požadované informace poskytnout. Poukázal nadto na § 79 a § 80 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), které upravují žalobní legitimaci u žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, lhůtu pro její podání a její náležitosti. Odkázal též na neexistující § 175 téhož zákona. Současně s žalobou požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

2. V textu žaloby nejasně požadoval, aby mu bylo sděleno, kde v podání z roku 2003 vedených na *MÚ-Čáslav* hrubě urazil tehdejšího starostu H., kterého žádal odvolat, jak tvrdí státní zástupkyně H. z KSZ. Uvedl, že *SÚ-Čáslav* dle metodiky StB z roku 1982 vytvořené na žalobce jako signatáře Charty 77 činil podvody, aby nemohl provést opravu fasády rodinného domu. Starosta žalobci sliboval pomoci, ale ve skutečnosti se podílel na podvodech. Proto žalobce navrhl jeho odvolání, což vyústilo v represe a trestní stíhání.
3. Soud podání vyhodnotil v části jako vadnou žalobu proti napadeným rozhodnutím. Podle § 69 s. ř. s. je v případě žaloby proti rozhodnutí žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Ačkoliv žalobce v návrhu na zahájení řízení za stranu žalovanou označil kromě VSZ též KSZ, žalovaný je určen nikoliv tvrzením žalobce, ale označením napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2004, č. j. 3 Ads 11/2004-84). Soud proto jako s žalovaným jednal toliko s VSZ.
4. Usnesením z 18. 10. 2022 soud osvobodil žalobce v plném rozsahu od soudních poplatků a ustanovil mu zástupce z řad advokátů. Jelikož žaloba proti rozhodnutí neobsahovala žádný srozumitelný žalobní bod, vyzval soud zástupce žalobce mimo jiné k odstranění této vady. Jelikož též nebylo zřejmé, zda má žalobce v úmyslu brojit i proti nečinnosti správního orgánu, vyzval soud zástupce žalobce k objasnění této nejasnosti a případnému doplnění podstatných náležitostí nečinnostní žaloby, zejména pak k označení nečinného správního orgánu a věci, v níž se ochrany proti nečinnosti domáhá. Usnesení z 18. 10. 2022 obsahovalo v bodě 27 upozornění, že nebude-li žaloba doplněna nebo opravena, a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud ji odmítne.
5. Dne 15. 11. 2022 obdržel soud podání zástupce žalobce ze dne 14. 11. 2022, kterým ze zdravotních důvodů požádal o prodloužení lhůty stanovené v usnesení z 18. 10. 2022.
6. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu proti rozhodnutí podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle § 72 odst. 4 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí prominout.
7. Podle § 35 odst. 10 věty předposlední s. ř. s. požádá-li žalobce o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení.
8. Napadená rozhodnutí byla žalobci doručena dne 31. 8. 2022. V souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. měla lhůta k podání žaloby proti nim skončit dne 31. 10. 2022. Jelikož však lhůta podle výše citovaného § 35 odst. 10 s. ř. s. neběžela od podání žaloby spolu s žádostí o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce dne 12. 9. 2022 do právní moci usnesení z 18. 10. 2022, tedy do 20. 10. 2022, byla tato žalobní lhůta *ex lege* prodloužena o 39 dní a uplynula 9. 12. 2022.
9. Usnesením ze dne 18. 11. 2022, č. j. 43 A 71/2022-32, které nabylo právní moci dne 21. 11. 2022, proto soud lhůtu k odstranění vad žaloby s ohledem na délku zákonné lhůty k podání žaloby prodloužil do 9. 12. 2022. Současně vyzval zástupce žalobce, aby se vyjádřil, zda je schopen v takto prodloužené lhůtě vady žaloby odstranit. To zástupce žalobce potvrdil jak prostřednictvím SMS (viz úřední záznam na str. 35 soudního spisu), tak přípisem ze dne 5. 12. 2022.
10. Podáním ze dne 8. 12. 2022 zástupce žalobce doplnil žalobu tak, že se žalobce domáhá

zrušení napadených rozhodnutí a dále ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení č. j. SIN 215/2022-8 a SIN 216/2022-8 (sic!). V souvislosti s tím navrhl, aby bylo žalovanému uloženo poskytnout požadované informace, a to (převzato doslovně z upraveného žalobního petitu):

„(a) *jaká opatření činí a od kdy, KSZ za účelem postihu a šetření korupce v oblasti působení KSZ,*

(b) *zda-li je ochotno KSZ dobrovolně, konečně odstranit následky neostalinské represe vůči osobě žalobce zinscenované dle politické objednávky, žalobce požaduje sdělit do kdy odstraní a vyšetří neostalinskou represí vůči osobě žalobce zinscenované v rámci korupce a zločineckého spolčení a to : tehdy Obvodním ředitelstvím Policie ČR Kutná Hora č. j.: ORKH CVS 350-00K/03 a Okresním státním zastupitelstvím Kutná Hora č. j. Zt 365/03 a KSZ č. j. KZt 1067/03 a Okresním soudem Mělník č. j. 3 T 106/2005,*

(c) *zda-li si KSZ uvědomuje, že došlo k represí a pronásledování žalobce a tím stresu a nejistotě žalobce a štvanci vůči osobě žalobce a porušení čl. 23.6. Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a k zneužití podvodů a represí Okresního soudu v Kolíně v č. j. 22 P 88/00*

(d) *dle jaké právní normy KSZ (viz jeho spis KZt 1067/03) i žalobcem učiněná důvodná trestní oznámení vydávalo za jakési negativum žalobce.“*

11. Požadoval též přiznání náhrady nákladů řízení. Podání zástupce žalobce doplnil o vyjádření samotného žalobce, který odkázal na svá blíže neurčená podání z 15. 8. 2022 a 18. 7. 2022, ve kterých měl uvést, že KSZ v součinnosti s Policií České republiky a Okresním státním zastupitelstvím Kutná Hora a minulou zdejší komunální sférou pod vedením pana S. vůči osobě žalobce zinscenovalo neototalitní represí a zneužilo původní represí z doby vymezené zákonem č. 480/1991 Sb., o době nesvobody, a okolnost, že tyto nebyly šetřeny, za součinnosti žalobce. Žalobci se musí dostat jím požadované informace, které důvodně požaduje, aby se rozkryly metody a represe vůči jeho osobě užívané po 17. 11. 1989. Dále požadoval, aby KSZ zefektivnilo přijímání podání. Je dle něj absurdní, že se musí procházet rámem a předkládat občanský průkaz, když by stačilo, aby byla justiční stráž vybavena podacím razítkem. Odkázal na výroční zprávu Bezpečnostní informační služby z roku 2011, podle které je justice prorostlá korupcí. Odkázal též na usnesení vlády týkající se boje s korupcí.
12. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.
13. Podle rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017-31, č. 3733/2018 Sb. NSS, musí žalobce ve lhůtě pro podání žaloby uplatnit alespoň jeden žalobní bod tak, aby jeho žaloba byla projednatelná (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.). Pokud žalobní bod neuplatní vůbec, nebo až po lhůtě pro podání žaloby, soud žalobu odmítne.
14. Výkladem pojmu žalobní bod se opakovaně zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“); viz např. rozsudky ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, nebo usnesení ze dne 20. 3. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017-72). Ze závěrů rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, mimo jiné vyplývá, že žalobce je „*povinen vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými*

odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. (zvýraznil zdejší soud)“ Smyslem a účelem toho, aby v žalobě byl uveden (alespoň jeden) žalobní bod, je především vymezit obsah soudního přezkumu, tj. jaké skutkové a právní otázky má soud posuzovat z hlediska žalobcem tvrzené nezákonnosti správního rozhodnutí. Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační a soud za žalobce nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat za něj vady napadeného správního aktu. Jak uvedl rozšířený senát NSS v rozsudku č. j. 4 As 3/2008-78, „náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum.“

15. Žalobce nicméně ani v doplnění žaloby neuvedl žádný žalobní bod, kterým by zpochybnil výroky napadeného rozhodnutí. Ani za pomoci advokáta nebyl schopen srozumitelně vyjádřit, v čem spatřuje nezákonnost či nicotnost napadených rozhodnutí či jak žalovaný v projednávané věci pochybil. Jak žalobní, tak doplněná tvrzení, se zcela míjí s podstatou věci a nepřiliš srozumitelným způsobem popisují příkoří, které bylo na žalobci pácháno, avšak s výjimkou zcela nepodstatného popisu organizačních opatření při příjmu podání na KSZ se v podstatě nikterak relevantně nevyjadřuje k samotným řízením, ve kterých byla vydána napadená rozhodnutí.
16. Žaloba ani její doplnění tedy ani přes výzvu a poučení soudu neobsahují ve vztahu k napadeným ani prvostupňovým rozhodnutím, která z hlediska soudního přezkumu tvoří jeden celek, žádný řádně uplatněný žalobní bod dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Tato vada žaloby spočívající v absenci žalobního bodu se uplynutím lhůty pro podání žaloby stala neodstranitelnou, a je proto důvodem pro odmítnutí žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s. (viz výše citovaný rozsudek rozšířeného senátu č. j. 3 Azs 66/2017-31). Soud proto žalobu proti napadeným rozhodnutím odmítl.
17. Jelikož byla žaloba proti rozhodnutím žalovaného odmítnuta, nemohl být aktivován ani § 16 odst. 5 informačního zákona, podle kterého při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.
18. Soud se dále zabýval tím, zda žalobce odstranil vady žaloby ve vztahu k tvrzené nečinnosti VSZ.
19. Nečinnostní žalobou podle § 79 a násl. s. ř. s. se lze ve lhůtě dle § 80 odst. 1 s. ř. s. po bezvýsledném vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
20. Žalobce v doplnění žaloby konkretizoval, že se domáhá ochrany proti nečinnosti v řízeních, která označil číslem jednacím napadených rozhodnutí. V této souvislosti se domáhal poskytnutí informací uvedených pod písmeny (a) až (d) bodu 10 tohoto usnesení (uvedenými písmeny soud označuje požadované okruhy informací i dále). Avšak jak již soud vysvětlil výše, jelikož nebyly splněny podmínky řízení o přezkumu napadených

rozhodnutí, nemohla ani nastat situace, kdy by žalovanému v rámci něj mohl uložit tyto informace poskytnout podle § 16 odst. 5 informačního zákona. V úvahu by připadalo jedině to, aby soud přikázal žalovanému v daných věcech rozhodnout. Ani pro to však v dané věci nejsou splněny podmínky.

21. V usnesení ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, č. 2206/2011 Sb. NSS, rozšířený senát NSS charakterizoval vztah mezi žalobou proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 s. ř. s. a nečinností žalobou dle § 79 s. ř. s. následovně: *„Nečinnostní žaloba je ve vztahu k žalobě proti rozhodnutí správního orgánu svým způsobem **přípravným a pomocným prostředkem**. Jejím účelem je umožnit, aby soud přinutil správní orgán vydat rozhodnutí (ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.) ve věci samé a také případně osvědčení. V řízení o nečinnostní žalobě soud zjistí, zda je správní orgán povinen vydat určitý akt z výše uvedené množiny taxativně vymezených aktů, jak jsou uvedeny v § 79 odst. 1 s. ř. s. Pokud shledá, že tomu tak je, uloží správnímu orgánu takový akt vydat. Jedná-li se o akt přezkoumatelný na základě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, soud správnímu orgánu neuloží, jaký obsah má dotýčný akt mít, nýbrž toliko povinnost jej vydat. Obsahová stránka takového aktu pak může být přezkoumána poté, co bude vydán, v případném následném řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.“* (zvýrazněno zdejší soudem)
22. Žalobce se s ohledem na subsidiární povahu nečinností žaloby nemůže domáhat ochrany proti nečinnosti (tj. uložení povinnosti vydat ve věci rozhodnutí) v řízení, ve kterém bylo již rozhodnutí vydáno. Nesmyslnost takového postupu je patrná již z toho, že žalobce stejnou žalobou brojí proti napadeným rozhodnutím, jejichž vydání se vlastně domáhá jiným žalobním typem. Žalobce přitom netvrdí, že by napadenými rozhodnutími nebyl předmět řízení před správními orgány vyčerpán. Z prvostupňového rozhodnutí č. j. SIN 35/2020-10 bez pochybností vyplývá, že poskytnutí informací bylo odmítnuto právě ve vztahu k výše uvedeným požadovaným bodům (b) a (c) a z prvostupňového rozhodnutí č. j. SIN 39/2020-4 vyplývá, že bylo odmítnuto v rozsahu bodu (d).
23. Je tedy zjevné, že žalobce se domáhá ochrany proti nečinnosti v řízení o žádosti o informace shrnuté v bodech (b) až (d), ohledně nichž již bylo vydáno pravomocné rozhodnutí, které napadá stejnou žalobou. Jelikož před podáním žaloby již zjevně neběželo řízení, ve kterém by žalobce mohl být ve své právní sféře dotčen nečinností, soud žalobu v tomto rozsahu pro zjevný nedostatek aktivní věcné legitimace žalobce podle s. ř. s. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl.
24. Pokud jde o zbývajících bod (a), ze správního spisu vyplývá, že žalobci byla přípisem ze dne 9. 8. 2022, č. j. SIN 35/2022-9 poskytnuta informace k protikorupčním opatřením KSZ, konkrétně opatření krajského státního zástupce v Praze ze dne 30. 3. 2017, poř. č. 3/2017, sp. zn. 1 SPR 70/2017, kterým se vydává Interní protikorupční program KSZ a okresních státních zastupitelství v jeho působnosti a jeho dříve platné verze (poř. č. 3/2014 a 2/2016, resp. sp. zn. 1 SPR 79/2014 a 1 SPR 59/2016). Tímto bylo v materiálním smyslu vydáno kladné rozhodnutí o žalobcově žádosti, proti kterému žalobce doposud nikterak nebrojil. Součástí správního spisu je toliko žalobcovo „*odvolání do neposkytnutí inf.*“ (zvýrazněno soudem) ze dne 15. 8. 2022 brojící pouze proti výslovnému odmítnutí poskytnutí informací, tj. proti výše vypořádaným bodům (b) až (d) žádostí o informace. Soud má za to, že i v tomto případě existuje totožný důvod pro odmítnutí žaloby jako v předchozím bodě tohoto usnesení.

25. Pokud snad KSZ (ačkoliv žalobce se dle doplnění žaloby výslovně domáhá ochrany proti nečinnosti VSZ) plně rozsah žádosti o informace podle písm. (a) poskytnutím výše uvedených materiálů nevyčerpalo, žalobce mohl a měl proti neposkytnutí informace brojit stížností na postup při vyřizování žádosti podle § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40; č. 3847/2019 Sb. NSS, body 42-58). Ze správního spisu však neplyne, že by tak učinil, tím méně pak před uplynutím lhůty podle § 16a odst. 3 písm. b) ve spojení s § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona, tedy do třiceti dnů po uplynutí patnáctidenní lhůty od podání žádosti dne 18. 7. 2022, tj. do 1. 9. 2022. I kdyby tedy snad stále existovala část žádosti, o které správní orgány nerozhodly, nevyčerpal žalobce prostředky, které k jeho ochraně proti nečinnosti stanoví informační zákon (srov. § 79 odst. 1 s. ř. s.), a pro uplynutí lhůt stanovených informačním zákonem tento nedostatek podmínek řízení již žalobce ani nemůže napravit (srov. bod 42 nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/20). Žaloba na ochranu proti nečinnosti týkající se řízení o žádosti o informace označené výše písm. (a) je tedy nepřijatelná a soud ji odmítl též podle § 46 odst. 1 písm. d) – srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015-59, č. 3409/2016 Sb. NSS, body 13 až 19.
26. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
27. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zástupci žalobce, který byl žalobci soudem ustanoven, platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Soud zástupci žalobce přiznal dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), odměnu za jeden úkon právní služby (převzetí a příprava věci) ve výši 3 100 Kč [§ 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] a náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za další podání (zejm. doplnění žaloby ze dne 8. 12. 2022) soud odměnu nepřiznal, neboť nešlo o účelně vynaložený náklad zejména proto, že jím vady žaloby odstraněny nebyly. Soud podotýká, že i přestože ustanovení zástupce nevedlo k odstranění překážek meritorního posouzení věci, je si vědom toho, že k tomu nemuselo dojít z důvodů na straně ustanoveného zástupce. Proto mu přiznal odměnu za přípravu a převzetí věci. Protože je ustanovený zástupce plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku 714 Kč odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést (§ 35 odst. 10 věta druhá s. ř. s.). Odměna ve výši 4 114 Kč bude zástupci vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. prosince 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu